

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2CoZm/16/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512218542
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Břoušková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1512218542.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Břouškovej a členiek senátu JUDr. Oľgy Bahníkovej a Ľubici Kriškovej v právnej veci žalobcu: ECO -ENERGIA CONSULTING s.r.o., so sídlom Dolnohorská 2398/66, 949 01 Nitra, IČO: 44 816 944, zastúpený Vojčík & Partners, s.r.o., Rázusova 28, 040 01 Košice, proti žalovaným: 1/ A.. E. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Č. XXXX/XX, XXX XX L., zastúpený ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA SLIVKA & LEČKOVÁ, s.r.o., Turčianska 16, 821 09 Bratislava, 2/ E. H., nar. XX.X.XXXX, XXX XX L.-R. H. a 3/ EDEN, s.r.o. v konkurze, Továrenská 56, Dubnica nad Váhom, IČO: 35 854 847, o zaplatenie 2.393.910,73 eur s príslušenstvom a odmenou 7.979,70 eur zo zmenky, o odvolaní žalovaného v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 1CbZm/168/2013-771 zo dňa 3.10.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 1CbZm/168/2013- 771 zo dňa 3.10.2017 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa priznáva proti žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava V rozhodol rozsudkom č.k. 1CbZm/168/2013-771 zo dňa 3.10.2017, že zmenkový platobný rozkaz č.k. 1Zm 560/2012-39 zo dňa 30.7.2012 sa proti žalovanému v 1. rade ponecháva v platnosti. Taktiež určil, že žalobca má proti žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania, ktoré nasledovalo po vydaní zmenkového platobného rozkazu v celom rozsahu.

2. Súd vychádzal zo žaloby doručenej dňa 26.7.2012, ktorou žalobca žiadal, aby boli žalovaní v 1., 2. a 3. rade zmenkovým platobným rozkazom spoločne a nerozdielne zaviazaní na zaplatenie zmenkovej sumy 2.393.910,73 eur spolu s úrokom 6% z nej od 25.7.2012 do zaplatenia, zmenkovej odmeny 7.979,70 eur a na náhradu trov konania. Zo žaloby vyplynulo, že žalobca je obchodnou spoločnosťou, ktorej spoločníkmi boli žalovaný v 1. rade a A.. Z. H.. Dňa 2.9.2009 uzavrel žalobca s oboma spoločníkmi zmluvu o spolupráci, ktorej predmetom bola úprava vzájomných práv a povinností pri realizácii projektu: Výroba tepla a špičkovej elektrickej energie s plynulé regulovateľným zdrojom špičkovej elektriny od 0 do 100%. Podľa bodu 3.1. zmluvy mu mal žalovaný v 1. rade odovzdať finančné prostriedky v celkovej výške 2.653.015 eur ako nenávratnú investíciu formou prevodu do kapitálových fondov, tak, že 331.940 eur mu odovzdá pri podpise zmluvy, sumu 165.970 eur mu odovzdá do 1.6.2010 sumu 165.970 eur, mu odovzdá do 1.6.2011 a sumu 1.989.135 eur mu odovzdá najneskôr do 1.6.2012. Súčasne sa dohodli, že tento záväzok žalovaného v 1. rade nezanikne ani v prípade, ak by previedol svoj obchodný podiel na druhého spoločníka alebo inú osobu. Na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o spolupráci žalovaný v 1. rade 2.9.2009 vystavil a žalovaní v 2. a 3. rade avalovali blankozmenku a k nej uzavreli dohodu o vyplňovacom práve. Blankozmenku bol oprávnený vyplniť v údají zmenkovej sumy a dátume splatnosti,

ak máme uplynúť termín konečnej splatnosti pohľadávky zo zmluvy o spolupráci. Žalovaný v 1. rade mu pri podpise zmluvy poukázal 331.940 eur, a nakoľko zvyšnú sumu 2.321.075 eur nezaplatil ani do 1.6.2012, boli podmienky na vyplnenie blankozmenky splnené. Ako dátum splatnosti doplnil 25.7.2012. Zmenka bola vystavená s doložkou „bez protestu“, preto nebolo potrebné vykonať protest pre neplatenie aj keď žalovaný zmenku nezaplatil.

3. Nakoľko podmienky uvedené v § 175 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (OSP), boli splnené, súd dňa 30.7.2012 vydal zmenkový platobný rozkaz č. k. 1Zm 560/2012-39, ktorým uložil žalovaným v 1., 2. a 3. rade, aby do troch dní od jeho doručenia žalobcovi spoločne a nerozdielne zaplatili zmenkovú sumu 2.393.910,73 eur so 6 %-ným ročným úrokom od 25.7.2012 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 7.979,70 eur a náhradu trov konania v celkovej výške 45.725,34 eur alebo aby v tej istej lehote podali námietky, v ktorých musia uviesť všetko, čo proti zmenkovému platobnému rozkazu namietajú. V zákonom určenej lehote námietky podal len žalovaný v 1. rade, v ktorých uviedol, že on ako spoločník sa zaviazal darovať žalobcovi 2.653.015 eur, ale zo žiadneho ustanovenia zmluvy nevyplýva, že by mal za toto plnenie dostať akékoľvek protiplnenie od žalobcu alebo druhého spoločníka A.. Z. H.. Jeho jedinou motiváciou k prevzatíu záväzku darovať žalobcovi takú vysokú sumu bolo postavenie spoločníka a očakávané zhodnotenie tejto nenávratnej investície v podobe budúcich ziskov, resp. zhodnotenie v podobe výnosu z predaja obchodného podielu na takto bonitnej spoločnosti. Paradoxne jeho povinnosť zaplatiť niekoľkomiliónovú sumu nemala podľa bodu 3.3 zmluvy zaniknúť ani v prípade, že prestane byť spoločníkom. Spoločníkom žalobcu prestal byť na základe zmluvy o prevode obchodného podielu, ktorú s A.. Z. H. uzavrel tiež 2.9.2009 a za prevod bola dojednaná odplata 2.500 eur. Ustanovenie bodu 3.3. zmluvy bolo podľa neho v rozpore s dobrými mravmi resp. zásadami poctivého obchodného styku a pre hrubý rozpor so zásadami poctivého obchodného styku je neplatné.

4. Ak by bola zmluva určená ako simulovaný právny úkon, išlo by o neplatný právny úkon a platil by dissimulovaný právny úkon (za podmienky, že nie je neplatný pre rozpor so zákonom alebo pre obchádzanie zákona, prípadne rozpor s dobrými mravmi). Pokiaľ však šlo o simulovaný právny úkon medzi nim a A.. H., ktorého obsahom bolo finančné vyrovnávanie z titulu akýchkoľvek iných transakcií, potom takýto úkon nemôže byť platný, keďže žalobca v skutočnosti nemá voči nemu žiadnu pohľadávku a neexistujúca pohľadávka nemôže byť platne zabezpečená zmenkou vystavenou na zabezpečenie pohľadávky podľa zmluvy o spolupráci zo dňa 2.9.2009.

5. Žalovaný v 1. rade považoval za ďalší dôvod, ktorý spôsobuje zánik zmenkou zabezpečenej pohľadávky, skutočnosť, že A.. Z. H. bez jeho súhlasu previedol svoj obchodný podiel u žalobcu na H. Č., čím porušil podmienky dohodnuté v bode 6.1. zmluvy o spolupráci a zmluvné strany mali vykonať všetky úkony spojené s ukončením zabezpečenia úhrady pohľadávky poskytnutia nenávratnej finančnej investície. Mal za to, že takýmito úkonmi sú úkony smerujúce k umoreniu zmenky, čo žalobca doteraz nespravil a napriek tomu pohľadávku, ktorá prevodom obchodného podielu A.. H. na tretiu osobu zanikla, vyplnil blankozmenku, takže vyplnením sumy 2.293.910,73 eur a dátumu splatnosti 25.7.2012 porušil udelené oprávnenie, pričom nie je krytá podpisom vystaviteľa a žalobca mal vykonať protest. Doložku považoval za dopísanú dodatočne a namietol neoprávnený zásah do textu zmenky. Nakoniec uviedol, že vznáša námietku proti majiteľovi zmenky, námietku premlčania, námietku neplatnosti zmenky pre jej formálne nedostatky, námietku zmätočnosti zmenky a námietku, že zmenka nespĺňa zákonom ustanovené náležitosti vzťahujúce sa na právne úkony. Žalovaný v 1. rade ako dôkazy k námietkam pripojil výpis z obchodného registra žalobcu vytlačený z internetu 3.8.2012 a fotokópiu zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 2.9.2009, ktorou A.. Z. H. previedol na žalovaného v 1. rade svoj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti SLOV - ENERGIA CONSULTING s.r.o. Dodatočne doložil aj fotokópiu zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 2.9.2009, na základe ktorej on previedol svoj obchodný podiel u žalobcu na A.. Z. H., t.j. tú zmluvu o prevode obchodného podielu, na ktorú v námietkach poukazoval.

6. Žalobca žiadal zmenkový platobný rozkaz ponechať v platnosti pretože ju považoval za platnú vrátane bodu 3.3., ktoré ustanovenie nezabavuje žalovaného v 1. rade povinnosti zaplatiť dohodnutú sumu ani v prípade, ak prestane byť spoločníkom. Za nepravdivé považoval tvrdenie, že A.. Z. H. ako spoločník previedol svoj obchodný podiel na H. Č., k prevodu došlo v dôsledku protiprávneho konania tretích osôb a ide o absolútne neplatný právny úkon. Námietky, ktoré sa týkajú zmenky samotnej, nepovažoval za riadne odôvodnené, napriek tomu uviedol, že zo zmenky samotnej je zrejmé, kto je jej majiteľom, pohľadávka zo zmluvy o spolupráci sa stala ako celok splatná až 1.6.2012, a keďže žaloba bola

podaná na súd 26.7.2012, lehota na uplatnenie práv zo zmenky bola dodržaná, zmenka obsahuje všetky predpísané náležitosti, nie je zmätočná, vyplnil ju v súlade s udeleným oprávnením a zmenkou zabezpečená pohľadávka nezanikla. K námietke neexistencie kauzy poukázal na to, že žalovaný v 1. rade na základe zmluvy o spolupráci už čiastočne plnil, čím vlastne pripustil existenciu záväzku založeného touto zmluvou a dôvod vystavenia zmenky nezanikol. Dôrazne odmietol tvrdenie žalovaného v 1. rade o neoprávnenom zásahu do textu zmenky dopísaním doložky „bez protestu“, doložka bola na zmenke predtlačená a uvedená je aj v bode 1.1. písm. e) dohody o vyplňovacom práve k blankozmenke.

7. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že za konanie o zmenkovom platobnom rozkaze nie je možné považovať každé konanie, v ktorom bol podaný návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu, ale len také, v ktorom bol zmenkový platobný rozkaz vydaný a do 1. júla 2016 nebol zrušený, resp. nenadobudol právoplatnosť. Ide teda o konanie, ktorého i výsledkom bude rozhodnutie súdu o tom, či ponechá zmenkový platobný rozkaz v platnosti alebo ho celkom či čiastočne zruší. Procesným základom pre takéto rozhodnutie je jedine §175 OSP (v spojení s prvou vetou § 372y ods. 2 OSP), keďže Civilný sporový poriadok neobsahuje ustanovenia, ktoré by umožnili súdu o neprávoplatnom zmenkovom platobnom rozkaze rozhodnúť. Preto za doterajšie predpisy, podľa ktorých Súd na základe § 471 ods. 2 CSP dokončí konanie o zmenkovom platobnom rozkaze, je možné považovať len ustanovenie § 175 OSP ako predpis osobitnej povahy. Na ostatné otázky, ktoré sa v súvislosti s rozhodovaním o zmenkovom platobnom rozkaze aj pred 1. júlom 2016 posudzovali len podľa všeobecnej procesnej úpravy, nie je dôvod aplikovať zákon, ktorý bol 1. júla 2016 zrušený. Vo všetkých tých otázkach, ktoré nie sú výslovne v § 175 OSP riešené, sa preto už postupuje podľa Civilného sporového poriadku.

8. Z prvopisu zmenky, ktorá bola vystavená v Bratislave dňa 2.9.2009, súd zistil, že sa žalovaný v 1. rade ako vystaviteľ zaviazal zaplatiť na rad žalobcu v Nitre, Dolnozemska 66, dňa 25.7.2012 zmenkovú sumu 2.393.910,73 eur, bez protestu. Ako ručiteľia zmenku podpísali žalovaní v 2. a 3. rade.

9. Žalovaný v 1. rade síce uviedol, že vznáša námietku proti majiteľovi zmenky, námietku premlčania, námietku neplatnosti zmenky pre jej formálne nedostatky, námietku zmätočnosti zmenky a námietku, že zmenka nespĺňa zákonom ustanovené náležitosti vzťahujúce sa na právne úkony, ale okrem zdôvodnenia, že tak robí pre právnu istotu a vzhľadom na koncentráciu námietok, neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, z ktorých svoje závery vyvodil. Takto formulované námietky sú prakticky neprejednatelné a nie je im možné priznať úspech. Námietka premlčania nie je namieste už aj vzhľadom na to, že nárok bol na súde uplatnený pred uplynutím trojročnej premlčacej doby, ktorá v zmysle čl. I. § 70 ods. 1 v spojení s § 78 ods. 1 zmenkového zákona, začala plynúť odo dňa splatnosti zmenky.

10. Žalovaný v 1. rade tvrdil, že doložka bez protestu nie je krytá podpisom vystaviteľa. Skutočnosť, že doložka bola súčasťou textu už v čase vystavenia zmenky, žalobca preukázal nie len fotokópiou blankozmenky, ale aj dohody o vyplňovacom zmenkovom práve k blankozmenke, ktorú strany uzavreli 2.9.2009. V článku I. odsek 1.1. dohody je uvedená špecifikácia údajov, ktoré neúplná listina obsahuje, podľa písm. e) bola blankozmenka vystavená s doložkou bez protestu. Dôvod, pre ktorý nepovažuje žalovaný v 1. rade túto doložku krytú svojim podpisom, v námietkach neuviedol. Podpis vystaviteľa sa nachádza pod textom vlastného zmenkového vyhlásenia, tým je podpisom krytý celý text, včítane doložky bez protestu, i keď je podpis umiestnený na pravej strane listiny. Okrem toho je žalovaný v 1. rade v zmysle čl. I. § 78 ods. 1 zmenkového zákona zaviazaný rovnako ako príjemca cudzej zmenky, takže aj keby sa doložka považovala za nenapísanú, majiteľ nevykonaním protestu svoje práva nestratí.

11. Základom je zmluva o spolupráci, a nakoľko vyplývajú z vlastného vzťahu žalovaného k žalobcovi ako prvému majiteľovi zmenky, sú kauzálne námietky prípustné bez povinnosti preukázať vedomé konanie majiteľa na škodu dlžníka, ktorá podmienka je stanovená v prvej vete čl. I. § 17 ods. 1 zmenkového zákona pre indosované zmenky. Zmluvu o spolupráci uzavreli dňa 2.9.2009 žalobca (s označením „spoločnosť“), žalovaný v postavení spoločníka I a A.. Z. H. v postavení spoločníka II, ako tri samostatné zmluvné strany. Úvodná časť obsahuje prehlásenie, že zmluvné strany majú záujem na spoločnej realizácii projektu Výroba tepla a špičkovej elektrickej energie s plynulou regulovateľným zdrojom špičkovej elektriny od 0 do 100%. Žalovaný sa v bode 3.1. zmluvy zaviazal za účelom realizácie projektu odovzdať žalobcovi finančné prostriedky v celkovej výške 2.653.015 eur ako nenávratnú investíciu formou prevodu do kapitálových fondov spoločnosti, tak, že 331.940 eur odovzdá pri podpise zmluvy, 165.970 eur odovzdá najneskôr do 1.6.2010, ďalších 165.970 eur odovzdá do 1.6.2011 a sumu 1.989.135 eur odovzdá najneskôr do 1.6.2012. Tento záväzok nemal podľa bodu 3.3 zmluvy zaniknúť

ani v prípade, ak žalovaný prestane byť spoločníkom v spoločnosti a ďalej nie je oprávnený podieľať sa na projekte inak ako plnením podľa bodu 3.1. Spoločník II sa v bode 3.4 zmluvy zaviazal za účelom realizácie projektu poskytnúť spoločnosti know-how súvisiace s predmetom projektu, pričom spôsob poskytnutia know-how bude predmetom osobitnej dohody. V bode 6.1 zmluvy sa spoločník II zaviazal do 1.6.2012 nepreviesť svoj obchodný podiel v spoločnosti na tretiu osobu bez súhlasu žalovaného s tým, že ak bude obchodný podiel prevedený bez jeho súhlasu, nie je žalovaný povinný zaplatiť zvyšnú časť pohľadávky a táto pohľadávka zanikne.

12. Žalovaný považoval zmluvu o spolupráci za neplatnú jednak z dôvodu, že A.. Z. H. bez jeho súhlasu previedol svoj obchodný podiel na tretiu osobu. Súd sa predovšetkým zaoberal námietkou zániku kauzálneho záväzku na základe bodu 6.1 zmluvy o spolupráci. Žalovaný na podporu svojho tvrdenia predložil výpis z obchodného registra žalobcu, vytláčený 3.8.2012, z ktorého vyplýva, že do 17.12.2009 bol namiesto A.. Z. H. spoločníkom a konateľom žalobcu H. Č.. Žalobca, jeho konateľ a spoločník A.. Z. H., poprel, že by obchodný podiel na H. Č. alebo inú osobu previedol. Uviedol, že o tom, že už v obchodnom registri nie je zapísaný ako spoločník a konateľ sa dozvedel len náhodou, išlo o podvod, podal preto trestné oznámenie a keď žalovaný z dôvodu prevodu obchodného podielu od zmluvy o spolupráci odstúpil, informoval žalovaného listom zo dňa 30.11.2009, že bol spáchaný trestný čin. Ako dôkazy predložil svoj list z 30.11.2009 adresovaný žalovanému a rozsudok Bratislavského rozhodcovského súdu č.k. 1Rco 3003/09-5 z 19.4.2010, ktorým bola určená neplatnosť všetkých úkonov súvisiacich s prevodom obchodného podielu zo dňa medzi A.. Z. H. a H. Č.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 27.5.2010 a vykonateľným sa stal 31.5.2010.

13. Zo zápisnice vyplynulo, že G. H. niekedy v septembri 2009 kontaktovali dvaja jeho známi, ponúkli mu možnosť privyrobiť si, odovzdal im svoju fotografiu ktorú použili na výrobu občianskeho preukazu na meno A.. Z. H.. S týmto občianskym preukazom založil vo Y. banke v Žiline účet. Následne mu odovzdali rôzne zmluvy na prevod jednej firmy a iné doklady ohľadne majetku, firmu mal predat' Č., na listiny sa podpísal ako H. a na základe občianskeho preukazu na meno Z. H. si dal podpis overiť u notárky. Podpísané listiny a občiansky preukaz odovzdal známemu, ale ešte predtým, kým mal tento občiansky preukaz u seba, použil ho na vybratie viacerých mobilných telefónov. Pár dní od podpísania zmlúv ho znovu známy skontaktoval, znovu mu dal občiansky preukaz na meno H. a u tej istej notárky podpísal ďalšie papiere, na čo mu známy povedal, že práve kúpil firmu Toplast s.r.o. v Novom Meste nad Váhom. Neskôr sa s týmto občianskym preukazom zúčastnil ešte niekoľkých akcií, išlo o podvody vo Vsetíne v spoločnosti Chodovia plus, jednalo sa o nákup tovaru, pri ktorom vystupoval ako H., ďalší nákup tovaru bol v mraziarňach v Sládkovičove, tieto dva podvody nevyšli, naposledy sa mal podvod uskutočniť v marci 2010 v spoločnosti Hyza v Žiline, od ktorého nakoniec on upustil.

14. Skutočnosť, že občiansky preukaz č. R. XXXXXX na meno A.. Z. H. je falzifikát, bola preukázaná znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru č.p.: PPZ-9858/KEU-BA-EXP-2010 z 26.7.2010.

15. Tieto dôkazy podľa názoru súdu postačovali na záver, že A.. Z. H. svoj obchodný podiel u žalobcu na H. Č. nepreviedol, zmluva o prevode je absolútne neplatný právny úkon a záväzky žalovaného zo zmluvy o spolupráci nezankli. Treba ešte dodať, že žalovaný o falšovaní podpisu A.. Z. H. na zmluve, ktorou mal byť obchodný podiel prevedený H. Č., od počiatku vedel a na ňom sa podieľal. V trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1T/36/2014 na hlavnom pojednávaní dňa 27.3.2017, po tom, čo prokurátor upravil kvalifikáciu tak, že trestný čin podvodu nie je namieste, priznal svoju vinu za účasť na falšovaní dokladov A.. Z. H., ktoré boli potom predložené registrovému súdu. Uznaný bol vinným zo zločinu marenia spravodlivosti a z prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky.

16. Ďalej sa súd zaoberal námietkou neplatnosti zmluvy o spolupráci. Z listinných dôkazov, ktoré boli súdu predložené, bolo zrejmé, že žalovaný a A.. Z. H. boli spolu s H. F. spoločníkmi obchodnej spoločnosti SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o. Žalovaný bol väčšinovým spoločníkom s podielom 48% na základnom imaní spoločnosti, H. F. vlastnil podiel 32% a A.. Z. H. podiel 20%. Jediným konateľom bol do 2.2.2009 H. F., od 3.2.2009 sa konateľmi stali aj ostatní dvaja spoločníci a od 21.9.2009 je konateľom už len žalovaný. Zmluvu o spolupráci strany uzavreli 2.9.2009. V ten istý deň žalovaný a A.. Z. H. podpísali dve samostatné zmluvy o prevode obchodného podielu, jednou z nich A.. Z. H. previedol na žalovaného svoj obchodný podiel v spoločnosti SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o. za kúpnu cenu

1.991 eur, druhou žalovaný previedol svoj obchodný podiel v ECO-ENERGIA CONSULTING s.r.o. na A.. H. za kúpnu cenu 2.500 eur, z podnetu A.. Z. H. s cieľom obísť zákon a vyhnúť sa plneniu jeho daňových povinností. Poukázal na to, že v písomnej zmluve o prevode obchodného podielu, uzavretej medzi žalovaným a A.. H., sa uvádza nominálna odplata 1.991 eur, skutočná výška odplaty bola simulovaná zmluvou o spolupráci. Žalobca bol ako obchodná spoločnosť založený len účelovo, nikdy nevykonával žiadnu činnosť, iniciátorom založenia bol A.. H., aby mal možnosť realizovať zámenu obchodných podielov a vyhnúť sa plateniu dane z príjmu. Podľa neho medzi žalovaným a žalobcom nikdy na základe zmluvy, o spolupráci záväzkový vzťah nevznikol, išlo o absolútne neplatný právny úkon od počiatku, preto nemohli z neho vzniknúť pohľadávky. Zmluvu o spolupráci považoval za obojstranne simulovaný úkon, všetky strany podľa neho o simulácii vedeli. Podľa právneho zástupcu žalovaného mali žalovaný a A.. Z. H. názorové nezhody, preto žalovaný chcel, aby už A.. H. nebol spoločníkom v SLOV ENERGIA CONSULTING s.r.o. a dohodli sa, že mu A.. H. celý svoj Obchodný podiel prevedie za dohodnutú cenu vo výške cca 80.000.000 Sk. Z podnetu A.. H. najprv účelovo zriadili spoločnosť ECO ENERGIA CONSULTING s.r.o., na ktorej mali obaja podiel 50%, následne bol predložený návrh zámennej zmluvy a zmluvy o spolupráci. Zamenené mali byť obchodné podiely v oboch spoločnostiach tak, že sa A.. H. stane jediným spoločníkom v ECO-ENERGIA CONSULTING s.r.o. a žalovaný do tejto spoločnosti vloží sumu odplaty dohodnutej za prevod obchodného podielu A.. H. v SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o. Namiesto zámennej zmluvy boli nakoniec uzavreté dve zmluvy o prevode obchodných podielov. V deň podpísania zmluvy o spolupráci žalovaný zaplatil prvú časť dohodnutej odplaty vo výške 331.940 eur. Následne zistil, že A.. H. v ten istý deň odkúpil od H. F. polovicu jeho podielu v SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o. Žalovaný sa podľa jeho právneho zástupcu tým cítil podvedený, navyše sa tak ubezpečenie A.. H., že na žalovaného prevádza celý svoj podiel v SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o., preukázalo ako nepravdivé. Dôkazom o tom, že zmluva o spolupráci bola len simulovaný úkon, bola podľa právneho zástupcu žalovaného skutočnosť, že žalobca nepripravoval ani nerealizoval akýkoľvek projekt „Výroba tepla a špičkovej elektrickej energie s plynulým regulovaným zdrojom špičkovej elektriny od 0 do 100%“. Ani peňažné prostriedky vložené na jeho účet na základe zmluvy o spolupráci, nepoužil na podnikanie.

17. Ďalej poukázal na to, že podľa bodu 3.4. zmluvy o spolupráci mala byť uzavretá osobitná zmluva o poskytnutí know-how žalobcovi od A.. H.. Pôvodcom úžitkového vzoru je A.. H. a ten má právo na ochranu úžitkovým vzorom, aj keď je majiteľom žalobca a zmluva o prevode práva na ochranu úžitkovým vzorom musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

18. Z podnetu žalovaného súd vyžiadal od VUB banky, a.s. výpis z účtu žalobcu. Podľa oznámenia banky mal žalobca dva účty, a to č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX Na účet číslo XXXXXXXXXXXX bol dňa 2.10.2009 vložený vklad 75.000 eur a v ten istý deň aj vybratý. Ku dňu 27.11.2009 bol na tomto účte zostatok 0 a dňa 23.11.2009 bol účet na základe žiadosti zrušený. Na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX bol poukázaný vklad 331.900 eur, z tejto sumy bolo v hotovosti vybratých 8.460 eur a 160.000 eur prevedených ako úhrada na iný účet. bol uskutočnený prevod 75.000 eur ako investícia do podielových fondov, a 75.000 eur bolo prevedených aj na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX. Prevod sumy 4.800 eur na meno C. H. sa uskutočnil 24.11.2009. Túto sumu potom C. H. na účet vložila 14.1.2010, dňa 24.2.2010 bola z iného účtu vo Y. vrátená na tento účet suma 47.000 eur, následne bola 25.2.2010 prevedená čiastka 45.000 eur ako pôžička.

19. Právny zástupca žalobcu s námietkou neplatnosti zmluvy o spolupráci nesúhlasil. Uviedol, že bol uzatváraný celý súbor zmlúv a žalovaný vedel, že záväzok zo zmluvy o spolupráci bude trvať aj keď on už nebude vlastníť obchodný podiel u žalobcu. Na tvorbe zmlúv žalovaný participoval a o príprave projektu vedel. Dôvodom rozloženia úhrad na splátky bola predpokladaná potreba vkladu príslušnej výšky investície do projektu žalobcu. Žalovaný čiastočne plnil, čím v zmysle § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka záväzok uznal. K oddeleniu podnikania podľa neho nedošlo pre nezhody žalovaného s A.. H., dôkazom o tom je práve zmluva o prevode obchodného podielu v SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o. z H. F. na A.. H., A.. H. chcel byť aj naďalej spoločníkom v SLOV ENERGIA CONSULTING s.r.o., ale prevod sa pre nesúhlas valného zhromaždenia nezrealizoval. Nezhody mal žalovaný s H. F., ktorého chcel z funkcie konateľa odvolať, lebo mu nedôveroval, chcel sa sám stať konateľom, s tým ale A.. H. nesúhlasil a navrhol, aby sa konateľmi stali všetci traja a spoločne by konali aspoň dvaja. K tvrdeniu, že A.. Z. H. nesplnil záväzok zo zmluvy o spolupráci a žalobcovi nepreviedol know-how, právny zástupca žalobcu poukázal na to, že know-how vo všeobecnosti predstavuje súbor poznatkov, vedomostí a skúsenosti z určitej oblasti, ktoré sú užitočné, priemyselne využiteľné a sú prevoditeľné.

Pôvodným nositeľom práv ku know-how bol A.. Z. H., on bezodplatne previedol v súlade s bodom 3.4. zmluvy o spolupráci na žalobcu know-how týkajúce sa projektu. Know-how nie je ako predmet duševného vlastníctva upravený všeobecne záväzným právnym predpisom, preto ani platnosť zmluvy o prevode poznatkov, vedomostí a skúseností nie je podmienená písomnou formou. A.. Z. H. know-how daroval žalobcovi bez uzavretia písomnej zmluvy a žalobca s ním mohol voľne nakladať. Následne sa žalobca rozhodol pre know-how, ktoré nadobudol, zabezpečiť osobitnú priemyselno-právnu ochranu. Nie je pravda, že by Z.. H. na žalobcu prevádzal úžitkový vzor. Pôvodcom (tvorcom) riešenia síce bol A.. H., ale oprávneným prihlasovateľom, t. j. osobou, ktorá od pôvodcu know - how nadobudla, bol žalobca. Úžitkový vzor teda umožnil žalobcovi realizovať projekt založený na využití nadobudnutého know-how. Na tom základe žalobca vstúpil do pilotnej fázy projektu so spoločnosťou Dalkia, a.s.

20. Na podporu týchto tvrdení boli ako dôkaz predložené fotokópie Osvedčenia Úradu priemyslového vlastníctva Slovenskej republiky. Ku spôsobu použitia finančných prostriedkov, ktoré žalobcovi zaplacením prvej splátky poskytol žalovaný, upozornil právny zástupca žalobcu na to, že zmluva o spolupráci neukladala žalobcovi ako má s prostriedkami od žalovaného nakladať. Spôsob a rozsah použitia bol v dispozícii žalobcu, žalovaný mu na základe zmluvy o spolupráci peňažné prostriedky nezveroval, žalobca bol oprávnený sám rozhodnúť, kedy a ako ich použije. Momentom zaplatenia splátky sa finančné prostriedky stali vlastníctvom žalobcu, ktorý s nimi nakladal oprávnené a rozbiehal projekt založený na know-how. Napriek podvodom, ktoré mali negatívny dopad nie len pre A.. Z. H., ale aj pre žalobcu, vynaložil na pokračovanie v projekte nadmerné úsilie. S C. H. neuzavrel žalobca písomnú zmluvu o pôžičke, A.. H. v tom čase podľa obchodného registra nebol konateľom, nemohol by preto v mene žalobcu podpísať žiadnu zmluvu. Peňažné prostriedky A.. H. prevádzal v záujme ochrany majetku žalobcu a po zistení, že účet, na ktorý boli 23.11.2009 peniaze odoslané, bol zriadený podvodne, urýchlene ich 24.11.2009 a 26.11.2009 previedol na účet manželky, kde boli vinkulované a po ich uvoľnení vrátené žalobcovi. Ani zmluva o pôžičke s A.. H. nebola uzavretá písomne, žalobca zložil zálohu na motorové vozidlo, ktoré malo byť dodané v januári 2010, pre problémy, ktoré mal s falšovaním občianskeho preukazu a podvodným prevodom obchodného podielu z konca roka 2009 nadobudol toto vozidlo A.. H. ako živnostník a žalobcovi ho prenajal za odplatu vo výške odpisov a poistného až do úplného odpísania vozidla.

21. V súdnom spise sa nachádza aj zmluva o pôžičke, ktorú žalobca ako veriteľ dňa 2.9.2009 uzavrel s dlžníkom H. F.. Treba uviesť, že poskytnutie tejto pôžičky bolo predmetom šetrenia, ktoré vykonal u žalobcu Daňový úrad Nitra II. Z ústneho pojednávania konaného 14.10.2010 spísal daňový úrad zápisnicu, z ktorej vyplýva, že šlo o preverenie finančných operácií, vysvetlený mal byť výber hotovosti 5.960 eur z 2.9.2009 a prevod 160.000 eur z 2.9.2009, k čomu sa A.. H. vyjadril, že to bola pôžička pre H. F., ktorú mal dlžník vrátiť ako 2% výnosov SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o. na základe písomnej zmluvy. K preverovaniu účtovných operácií sa neskôr vrátil Daňový úrad Nitra a listom z 12.5.2014 predvolal žalobcu na ďalšie ústne pojednávanie s výzvou, aby predložil zmluvu o pôžičke, ktorú uzavrel s H. F., účtovný predpis, zmluvu o prevode obchodného podielu u žalobcu z H.. F. na A.. H. a výpis z účtu žalobcu za 9/2009. O ústnom pojednávaní na daňovom úrade bola dňa 5.6.2014 spísaná zápisnica, žiadne závery neboli prijaté. Daňový úrad Nitra následne listami z 9.12.2016 a 20.12.2016 potvrdil, že daňovú kontrolu u žalobcu nevykonal, nebol vyhotovený záverečný protokol, len spísaná zápisnica z ústneho pojednávania.

22. V zmluve o spolupráci sa jej strany dojednali, že sa právny vzťah, ktorý na jej základe vznikol, bude spravovať zákonom č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ObZ).

23. Na existenciu vážnosti vôle treba podľa konštantnej judikatúry usudzovať z objektívnych skutočností, za ktorých bola zmluva uzavretá, z konkrétnych okolností a ich vzájomných súvislostí. Prihliadnuť je potrebné aj na rokovania o uzavretí zmluvy | na následné Správanie sa zmluvných strán. Do úvahy je potrebné vziať aj všetky ďalšie súvislosti, na základe ktorých je možné usúdiť, či konajúce strany skutočne zamýšľali vyvolať iné účinky, než zákon s ich prejavom vôle spája. Súd preto predovšetkým vychádzal z výpovedí strán a svedkov, ako aj z listinných dôkazov:

24. Konateľ žalobcu A.. L. H. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 9.12.2013 uviedol, že dôvodom, pre ktorý žalovaný chcel odkúpiť od neho podiel v SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o., neboli ich vzájomné nezhody, ako tvrdil právny zástupca žalovaného, ale skutočnosť, že žalovaný nechcel, aby bol H. F. konateľom. Z tohto dôvodu mu žalovaný ponúkol, že odkúpi jeho obchodný podiel za 80.000.000 Sk. On

ale obchodný podiel predať nechcel, lebo mienil rozbehnúť projekt, okrem toho si svoj obchodný podiel cenil na vyššiu sumu. Nakoniec sa dohodli, že obaja spolu založia novú spoločnosť ECO-ENERGIA CONSULTING s.r.o., ktorá bude realizovať iný projekt. Dojednali sa, že budú uzavreté 3 zmluvy: o zámene obchodných podielov, o spolupráci a o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. Zmluvy pripravovala vtedajšia partnerka jeho syna (toho času jeho nevesta E. F. H.), žalovaný dal zmluvy posúdiť svojej právničke E. Z., ktorá zámennú zmluvu neodporúčala, nakoľko by ju nemusel obchodným registrom akceptovať, vypracovala preto dve zmluvy o prevode obchodných podielov a záložnú zmluvu. Aj po uzavretí zmlúv mali so žalovaným štandardné vzťahy, naďalej spolu komunikovali e-mailom.

25. Dôkaz výsluchom žalovaného bol vykonaný na pojednávaní 5.4.2016. Žalovaný uviedol, že s A. H. mali ako spoločníci v SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o. nezhody, preto mu A. H. ponúkol svoj obchodný podiel v tejto spoločnosti a vypýtal si zaň 80 mil. Sk, s čím on súhlasil. Celý systém zmlúv pripravil A. H. alebo jeho právnici, čo ho veľmi prekvapilo, lebo postačovala jediná zmluva. A. H. mu povedal, že túto schému zmlúv navrhli jeho právnici s tým, aby sa tak vyhol plateniu dane z príjmov. Ďalej žalovaný uviedol, že o spoločnosť ECO-ENERGIA CONSULTING s.r.o. nemal záujem, zakladal ju A. H. len za účelom výmeny obchodných podielov. Zmluvy vopred nechal posúdiť svojim právnikom, vyriešili sa sporné body, potom sa 2.9.2009 súbor všetkých dokumentov podpísal a vyplatil prvú splátku 10 mil. Sk tak, ako to bolo dohodnuté. Po jej zaplatení zistil, že A. H. v rovnaký deň kúpil polovicu obchodného podielu od H. F., čím ho A. H. uviedol do omylu, v spoločnosti ostal aj naďalej ako spoločník so 16% podielom, pôvodne vlastnil podiel 20%, ktorý on odkúpil za 80 mil. Sk. Tvrdil, že dlžníkom žalobcu nikdy nebol, prvú splátku, ktorá bola formulovaná ako odplata za prevod obchodného podielu, riadne zaplatil a zmluvu vypovedal až potom, keď A. H. začal uplatňovať záložné práva a domáhať sa ďalších nárokov.

XX. A. H. zotrval na tom, že ponuku na prevod obchodného podielu mu dal žalovaný a že nemali medzi sebou nezhody, dôkazom čoho je aj skutočnosť, že naďalej so žalovaným prostredníctvom e-mailov komunikovali a so SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o. spolupracovali. Aj žalovaný zotrval na svojej výpovedi, zopakoval, že vzájomné vzťahy s A. H. boli naštrbené, čo bol dôvod odkúpenia obchodného podielu. Súčasne však potvrdil, že podľa dohody mal A. H. ostať konzultantom SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o. a mal napomáhať pri vymáhaní pohľadávok proti SPP, preto boli maily posielané.

27. Dôveryhodnosť výpovede žalovaného je spochybnená jeho skoršími písomnými prejavmi adresovanými žalobcovi a A. Z. H., ako aj jeho skoršími výpoveďami pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Dňa 25.6.2010 v reakcii na výzvu žalobcu, aby zaplatil dlžnú sumu, žalovaný oznámil žalobcovi, že pre porušenie bodu 6.1. zmluvy o spolupráci zo strany A. H. záväzok na zaplatenie zvyšku 2.321.075 eur zanikol a žalobcu vyzval, aby splnil povinnosť vykonať všetky úkony spojené so skončením zabezpečenia úhrady pohľadávky. Treba uviesť, že pokiaľ by sa žalovaný skutočne necítil byť dlžníkom žalobcu a vôľu poskytnúť žalobcovi nenávratnú investíciu len simuloval, nemal dôvod vytvárať zložité konštrukcie smerujúce k zániku záväzku (bod 6.1 zmluvy o spolupráci) podvodným prevodom obchodného podielu. O simulovaní vôľe pri uzatváraní zmluvy nesvedčia ani listy žalovaného z 11.10.2013, adresované žalobcovi a A. H., ktorými odstúpil od zmluvy o spolupráci s poukazom na bod 3.4.-nesplnenie záväzku A. H. poskytnúť know-how. Od zmluvy odstúpil podľa § 356 ObZ pre zmarenie jej účelu zo strany A. H..

28. Žalovaný bol dňa 4.11.2011 vypočutý Prezídiom policajného zboru ako obvinený vo veci vedenej pod ČVS: PPZ-159/BOK-B2-2009. Zo zápisnice o výsluchu obvineného súd zistil, že žalovaný v tom čase dôvody, pre ktoré mal byť obchodný podiel od A. H. odkúpený, popisoval inak než neskôr na pojednávaní 5.4.2016. Uviedol, že sa A. H. rozhodol odísť z projektu v SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o. a on v ňom chcel zotrvať, s H. sa dohodli, že on v projekte ostane, preto A. H. ponúkol, že jeho podiel odkúpi. A. H. s tým nesúhlasil a prišiel s ponukou, že založia novú spoločnosť, podiel v pôvodnej spoločnosti mu predá za minimálnu hodnotu a že on do ECO-ENERGIA CONSULTING s.r.o. vloží na splátky dohodnutú odmenu. Princíp bol ten, že si obchodné podiely vymenia a myslí si, že to A. H. robil z daňových dôvodov, aby nemal príjem z prevodu obchodného podielu. Ďalej tvrdil, že jeho úmysel bol čestný, mal záujem túto transakciu vykonať, preto zaplatil prvú splátku. Ak by mal podvodný úmysel, tak by zmluvu nepodpísal, vopred neupozornil na chybu zmenky, ktorá sa opravila a jeho manželka by nezaložila ako záruku svoju nehnuteľnosť. Ku dôvodu nezaplatenia druhej splátky uviedol, že tak urobil na radu právnika, ktorému sa niečo v súvislosti s uskutočneným prevodom nepozdávalo a poradil

mu, aby od zmluvy o spolupráci odstúpil. Predtým o takomto kroku neuvažoval, spravil tak po výzve na zaplatenie dlhu niekedy v júli 2010, záležitosť odstúpenia spracoval právnik.

29. Do zápisnice z výsluchu uviedol, že A.. H. si od neho nárokuje pohľadávku a on ju popiera, zaviazal sa, že bude A.. H. darovať peniaze do jeho výskumu, daroval mu cca 300.000 eur, A.. H. však po roku nepreukázal žiadne výsledky vo svojej práci, preto mu viac peniaze nedaroval. Pri opätovnom výsluchu ako svedok 10.2.2017 do zápisnice uviedol, že A.. H. prekryl prevod, aby nemusel platiť daň a on prestal plniť podľa zmluvy o spolupráci z dôvodu porušenia zmluvy, lebo A.. H. previedol obchodný podiel na M.. Mal zato, že A.. H. ho neprávom obviňuje, že on sfaľšoval podpisy na zmluve, ale podstata je v tom, že H. prevod zrealizoval sám. (Ako je vyššie uvedené, mesiac na to žalovaný priznal vinu na tomto skutku). Právny zástupca žalovaného považoval za preukázané, že žalobca a A.. Z. H. ako účastníci zmluvy o spolupráci skutočnú vôľu uzavrieť zmluvu a byť viazaní jej účinkami len predstierali, tým, že A.. H. nesplnil záväzok vyplývajúci z bodu 3.4 zmluvy, neposkytol žalobcovi know-how, žalobca projekt: Výroba tepla a špičkovej elektrickej energie s plynulým regulovateľným zdrojom špičkovej elektriny od 0 do 100%, nezačal realizovať, i keď mu žalovaný prvú splátku uhradil a peniaze od žalovaného použil A.. H. pre svoje potreby (zaplatil H. F. za prevod obchodného podielu v SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o. odplatu 165.969,59 eur, ktorú dodatočne kamuflaval zmluvou o pôžičke, pôžičku vyplatil sebe aj svojej manželke).

30. Žalobca listinnými dôkazmi preukázal, že A.. H. mu know-how súvisiaci s predmetom projektu poskytol a že projekt sa realizovať začal. Na pojednávaníach 9.12.2013 a 6.6.2017 sa A.. Z. H. vyjadroval aj k tejto otázke. Uviedol, že vlastníkom patentu je žalobca, ktorý začal realizáciu projektu rozbiehať.

31. Žalovaný predložil dôkaz o tom, že dňa 2.9.2009 vložil na účet žalobcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX v hotovosti 320.000 eur a dňa 19.9.2009 vykonal vklad vo výške 11.900 eur. Podľa bodu 3.2 zmluvy o spolupráci sa peňažné prostriedky, ktoré sa žalovaný zaviazal žalobcovi poskytnúť, stali ich odovzdaním vlastníctvom žalobcu. Vzhľadom na predmet a účel zmluvy bolo logicky možné očakávať, že žalobca peniaze použije na realizáciu projektu. Poskytnutím pôžičky H. F. sa projekt priamo nerealizoval, ale len táto skutočnosť sama osebe nie je dôkazom o tom, že žalobca nemienil peniaze využiť na svoje podnikanie, pôžičku sa dlžník I zaviazal žalobcovi vrátiť zo svojho podielu na zisku v SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o.

32. Nakladanie s ostatnými peňažnými prostriedkami na účte žalobcu bolo výrazne ovplyvnené podvodným prevodom obchodného podielu na H. Č. a s tým súvisiacou zmenou v osobe konateľa. A.. Z. H. vo svojej výpovedi uviedol, že mu každý deň chodili správy o tom, ako sa zadlžil, aký tovar kúpil, alebo aký úver si vzal. Na jeho meno bol dokonca prevedený obchodný podiel spoločnosti TIPLAST, s.r.o. Dva roky nemohol nič robiť, až kým nebolo definitívne rozhodnuté, že zmluva o prevode obchodného podielu na Č. je neplatná. Po celú túto dobu v obchodnom registri nefiguroval ako spoločník a konateľ, banka odmietla zablokovať účet žalobcu, využil preto na disponovanie s peniazmi na účte podpisový vzor a časť peňazí z termínovaného účtu žalobcu previedol na iný účet, ktorý bol v banke vedený na jeho meno. V skutočnosti však išlo o účet, ktorý bol založený na falšovanom občianskom preukaze, preto nakoniec peniaze previedol na účet svojej manželky, ale vinkulované boli v prospech banky. Nešlo teda o žiadnu pôžičku manželke, ale o ochranu majetku žalobcu. Nemal ani dôvod predčasne vinkuláciu rušiť, lebo po uplynutí termínu viazanosti sa peniaze vrátili žalobcovi a z nich sa platil projekt. Z rovnakého dôvodu nemohol žalobca zaplatiť doplatok za auto, ktoré si predtým objednal a zložil naň zálohu, auto bolo dodané v januári 2010, doplatok preto on uhradil zo svojich prostriedkov ako živnostník, auto kúpil na živnosť, zmluvne ho previedol na žalobcu a žalobca platil nájomné až do úplného odpísania vozidla.

33. Vzhľadom na okolnosti, ktoré nastali po podvodnom prevode obchodného podielu A.. H. u žalobcu, nie je možné z postupu A.. H. pri nakladaní s ostatnými finančnými prostriedkami žalobcu usudzovať, aká bola skutočná vôľa žalobcu a A.. H. pri uzatváraní zmluvy o spolupráci. Pre ozrejmenie skutočnej vôle účastníkov zmluvy o spolupráci bolo potrebné zaoberať sa aj okolnosťami, za ktorých bola zmluva dojednáva a ako sa tvoril jej obsah. Procesné strany sa zhodli na tom, že uzavretiu zmluvy o spolupráci predchádzali cca od mája - júna 2009 rokovania medzi A.. Z. H. a žalovaným. Účel, ktorý mienili obaja dosiahnuť, mohli realizovať viacerými spôsobmi. Ani skutočnosť, že model riešenia, ktorý nakoniec zvolili, navrhol A.. Z. H. a o prípravu príslušných zmlúv požiadal svojho syna a budúcu nevestu, nebola v konaní sporná. Právny zástupca žalovaného tvrdil, že na tvorbe zmlúv participovali len tým, že 7.7.2009 vypracovali pre žalovaného ako svojho klienta stanovisko k návrhu zmlúv, tvorcami zmluvy neboli a

len v záujme klienta navrhovali určité technické riešenia. Žalobca poukazoval na to, že žalovaný sa prostredníctvom právnych zástupcov na tvorbe zmlúv priamo podieľal a E.. Z. zmluvu aj parafovala. Mal za to, že právni zástupcovia žalovaného boli o pomeroch v spoločnosti SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o. informovaní, žalovaného zastupovali pri niektorých úkonoch vo vnútri spoločnosti (napr. v texte e- mailovej správy, ktorá bola odposlaná z adresy žalovaného a ktorého prílohou je preberací protokol súvisiaci s tým, že od 23.1.2009 sa konateľmi stali aj žalovaný a A.. H., je uvedená Z. ako odosielateľ), okrem toho E.. R. žalovaného zastupoval na mimoriadnom valnom zhromaždení 17.9.2009. na ktorom boli A.. H. a H.. F. odvolaní z funkcie konateľov.

34. Z výpovede A.. Z. H. a z výpovedi svedkov J. H. a F. H. súd zistil, že A.. Z. H.Č. nemal v úmysle žalovanému svoj obchodný podiel v spoločnosti SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o. predať. Jeho pôvodným úmyslom bola zámena obchodných podielov. Táto skutočnosť je zrejماً aj zo stanoviska, ktoré pre žalovaného ku zmluvnej dokumentácii dňa 7.7.2009 za advokátsku kanceláriu vypracovala E.. Z.. Zo stanoviska vyplýva, že navrhovali uzavrieť dve samostatné zmluvy o prevode obchodného podielu, bez použitia inštitútu zámennej zmluvy, a to buď ako bezodplatné alebo odplatné s odplatom vo výške nominálnej hodnoty obchodných podielov a z hľadiska korektnosti a bezpečnosti pre zmluvné strany navrhli obe zmluvy uzavrieť v jeden deň. Ku zmluve o spolupráci mali pripomienku, že ak má žalovaný zabezpečiť úhradu pohľadávky z titulu poskytnutia nenávratnej finančnej investície, je potrebné, aby spoločník A.. Z. H. nepreviedol bez súhlasu žalovaného obchodný podiel u žalobcu na tretiu osobu do 1.6.2012 a ak by spoločnosť nadobudla tretia osoba, nebude žalovaný povinný platiť zvyšnú časť pohľadávky poskytnutia nenávratnej finančnej investície, rovnako by skončila povinnosť zabezpečenia úhrady Pohľadávky poskytnutia nenávratnej finančnej investície. Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva neodporúčali žalovanému uzavrieť, za vhodnejšie považovali záložné právo na nehnuteľnosť alebo na prevádzaný obchodný podiel v SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o.

35. Svedok J. H. uviedol, že jeho otec A.. Z. H. so žalovaným podnikali vo dvoch firmách, ako prvú založili SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o. tým spôsobom, že jeho otec prišiel s myšlienkou ako zabezpečiť práva odberateľom plynu proti SPP, ktorý neoprávnene účtoval vyššiu cenu za plyn, túto myšlienku vložil do firmy a žalovaný myšlienku financoval. Na rovnakom princípe sa potom dohodli na založení spoločnosti ECO-ENERGIA CONSULTING s.r.o., jeho otec mal vložiť myšlienku, technické riešenie a žalovaný peniaze. Potom sa dohodli tak, že pôvodná firma ostala žalovanému a nová jeho otcovi. Na základe týchto dohôd potom on a jeho terajšia manželka (v čase dojednávania zmlúv advokátska koncipientka), začali tvoriť zmluvy. Ako prvú v poradí pripravili zmluvu o spolupráci, kde sa dohodli pravidlá fungovania v rámci firmy, potom zmluvu o prevode obchodných podielov, ale keďže pôvodný úmysel obchodné podiely zameniť by podľa E.. Z. nemusel prejsť, boli robené dve samostatné zmluvy o prevode. Poslednými boli zabezpečovacie zmluvy, kde E.. Z. navrhla namiesto zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva uzavrieť záložnú zmluvu. Finálnej podobe zmlúv predchádzalo viacero jednaní, viac krát osobne jednali s E.. Z.F. v jej kancelárii a vymieňali si množstvo e-mailov. Svedok nevedel uviesť, kto pripravoval dokumentáciu potrebnú ku založení žalobcu, či to bola jeho budúca manželka alebo E.. Z.. Potvrdil, že žalobca začal svoj projekt realizovať asi pred 5 až 6 rokmi, išlo o spoluprácu cez Dalkiu, o pilotný projekt, ktorý sa realizoval v Senci, namontovalo sa tepelné čerpadlo do centrálnej tepelnej sústavy, ktoré slúžilo na výrobu teplej úžitkovej vody.

36. Svedkyňa F. H. uviedla, že ju A.. Z. H. požiadal, aby mu pomohla pri prevode obchodných podielov. Bol spoločníkom v ECO-ENERGIA CONSULTING s.r.o., kam vložil technické riešenie a žalovaný do tejto spoločnosti mal vložiť peniaze na vyrovnanie. Z listinných dôkazov je zrejماً, že návrh záložnej zmluvy, ktorá mala byť jedným zo zabezpečovacích inštitútov, pripravili právnici žalovaného. Z poverenia E.. Z. bol A.. H. 16.7.2009 e-mailom zaslaný návrh záložnej zmluvy. Z výpovedi svedkov zas vyplývalo, že spoluúčasť právnych zástupcov žalovaného na príprave zmlúv sa neobmedzila iba na vypracovanie stanoviska zo 7.7.2009, finálne znenie zmluvy o spolupráci bolo s nimi konzultované a nie je ani vylúčené, že E.. Z. pripravila obe zmluvy o prevode obchodných podielov. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní konanom 15.11.2016 v rámci svojho prednesu okrem iného uviedol: „O simulácii vedeli obe strany zmluvy včítane právnych zástupcov. My nepopierame, že sme vedeli o čo ide, nie sme infantilní a veci sme rozumeli.“ Ďalej tvrdil, že ako právni zástupcovia žalovaného nemali zákonnú povinnosť a ani možnosť prekaziť, oznámiť a ani inak zabrániť konaniu A.. H. smerujúceho možno k príprave krátenia dane, ani nevedia, či bol takýto trestný čin dokonaný, A.. H. mohol z prijatej sumy daň odvieť. Na tom istom pojednávaní poukazoval na to, že oni hájili záujmy svojho klienta a nemohlo ich zaujímať a ani nezaujímal konanie a dôsledky konania A.. H., bez prihladnutia na

ostatné zmluvy uzavreté zároveň s ňou. Z dokazovania vyplynulo, že A.. Z. H. nemal vôľu svoj obchodný podiel žalovanému predať, tvrdil to nie len A.. H., ale takto sa vyjadril aj žalovaný pri výsluchu vo veci ČVS: PPZ-159/BOK-B2-2009 dňa 4.11.2011. Zmyslom a účelom riešenia, ktoré sa premietlo do zmlúv uzavretých 2.9.2009, bolo zabezpečiť samostatné podnikanie oboch spoločníkov pri rešpektovaní vôle žalovaného nadobudnúť obchodný podiel 20% v SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o., ktorý v tom čase vlastnil A.. H., rešpektovaním vôle A.. H., ktorý chcel preniesť svoje podnikanie do novozaloženej spoločnosti a rešpektovaním vôle žalobcu zvýšiť svoju obchodnú hodnotu jednak formou nenávratnej investície od žalovaného a jednak vloženie know-how od A.. H.. Obchodné podiely si A.. H. a žalovaný pôvodne mienili zameniť a i keď nakoniec v zmysle pripomienky E.. Z. zo 7.7.2009 uzavreli dve samostatné zmluvy, ktorými si navzájom previedli obchodné podiely za nominálnu hodnotu, v rovnaký deň podpísali ešte jednu zmluvu o prevode obchodného podielu, podľa ktorej si obchodné podiely bezodplatne zamenili. Zmluva nakoniec realizovaná nebola.

37. Súd prvej inštancie v rozsudku uviedol, že Zmluvu o spolupráci nie je možné považovať za simulovanú len preto, že sa stranám ponúkali aj iné možnosti, ako dosiahnuť sledovaný cieľ. Zmluvné strany sa dohodli na tomto riešení, a keďže nebolo preukázané, že by zmluva o spolupráci nevyjadrovala ich skutočnú vôľu, nejde o zmluvu neplatnú. Snaha A.. H. o „daňovú optimalizáciu“ celej transakcie, je vzhľadom na jeho vôľu pokračovať v podnikaní realizovaním svojho know-how v novozaloženej spoločnosti pochopiteľná, dá sa prirovnať k stavu, keď si podnikateľ dosiahnutý výnos z podnikania nevyplatí ako zisk, ale použije na ďalšie podnikanie. Zmluvu o spolupráci nie je možné, v kontexte s ostatnými zmluvami uzavretými spolu s ňou, považovať za nevyváženú vo vzájomných právach a povinnostiach v neprospech žalovaného, a tým ani za odporujúcu zásadám poctivého obchodného styku. V dôsledku riešenia, ktoré zmluvné strany prijali, získal žalovaný majoritný obchodný podiel v SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o., ako protihodnotu sa zaviazal vložiť do spoločnosti ECO-ENERGIA CONSULTING s.r.o. peňažné prostriedky, ktorých výšku považoval za adekvátnu takto získanej výhode, a tým vzájomné plnenia vyrovnáť. Súhlasne s právnym zástupcom žalobcu aj súd poukazuje na to, že ak by nielen A.. H., ale aj žalovaný záväzok zo zmluvy o spolupráci splnil, obchodná hodnota žalobcu by sa v porovnaní so SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o. zvýšila tak, že A.. H. a žalovaný by si navzájom previedli (podľa pôvodného zámeru zamenili) obchodné podiely s porovnateľnou majetkovou hodnotou. Z rovnakého dôvodu ani bod 3.3 zmluvy o spolupráci nespôsobuje nerovnováhu medzi zmluvnými stranami. S právnym zástupcom žalobcu je treba súhlasiť aj v tom, že záväzok vyplývajúci pre žalovaného z bodu 3.3 zmluvy o spolupráci je adekvátny povinnosti A.. H., ktorý v zmysle bodu 6.1. zmluvy o spolupráci nemohol previesť svoj obchodný podiel bez súhlasu žalovaného aj v čase, kedy už žalovaný spoločníkom žalobcu nebol.

38. K tvrdeniam žalovaného, že spôsob riešenia vzájomných vzťahov A.. H. navrhol len v snahe vyhnúť sa plateniu dane z príjmu za prevod obchodného podielu, je teda v rozpore so zákonom, resp. zákon obchádza, súd uviedol, že nie každý rozpor so zákonom spôsobuje neplatnosť právneho úkonu. Pri hodnotení, či v prípade plnenia daňových povinností ide o také porušenie alebo obchádzanie zákona, ktoré v zmysle § 39 OZ spôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu, treba sledovať, či zmysel a účel zákona žiada, aby bola zmluva považovaná za neplatnú, alebo či postačí uplatnenie zákonom predvídaných verejnoprávných sankcií.

39. Námietku smerujúcu proti vyplneniu blankozmenky žalovaný skutkovo odôvodnil len tým, že kauzálna pohľadávka zanikla, resp. v dôsledku neplatnosti zmluvy o spolupráci ani nevznikla. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že pohľadávka žalobcu zo zmluvy o spolupráci nezanikla a nakoľko zmluva nebola simulovaná a za neplatnú ju nie je možné považovať ani z iných dôvodov, hodnotil súd aj túto námietku ako nedôvodnú a ponechal proti žalovanému v 1. rade zmenkový platobný rozkaz v platnosti.

40. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v 1. rade odvolanie. Podľa jeho názoru priamym dôsledkom nesprávnej aplikácie procesného práva je nielen nesprávny výrok II. napadnutého rozsudku, ktorý nemá žiadnu oporu v príslušných ustanoveniach OSP, ale aj závažné procesné vady, ktorými bol žalovaný v prvom rade počas konania na prvom stupni bezprostredne a priamo poškodený. Signifikantným príkladom bol postup súdu v prípade vydania uznesenia 1CbZm 168/2013-681 zo dňa 2.1.2017. Prvostupňový súd týmto uznesením rozhodol o vrátení preddavku na trovy konania, ktoré zložil žalobca vo výške 83.260 eur v zmysle ustanovenia §141a OSP. Žalovaný proti tomuto uzneseniu podal včas riadne odvolanie (dňa 5.1.2017 elektronické podanie opatrené ZEP právneho zástupcu,

doručené súdu 16:50:23 hod.), ktorom namietal, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, na vydanie predmetného uznesenia neboli splnené procesné podmienky a že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Prvostupňový súd v rozpore so zákonom aj zásadami spravodlivého procesu jednoducho odvolanie žalovaného v prvom rade úplne odignoroval. Na prvopise uznesenia bola vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti a prvostupňový súd sa ani len neunúval postúpiť odvolanie na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že sa súd v konaní o zmenkovom platobnom rozkaze začatom preukázateľne pred 1.7.2016, t.j. dňom nadobudnutia účinnosti zákona číslo 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), riadil pri vydaní napadnutého rozhodnutia ustanoveniami CSP. Svoje rozhodnutie explicitne zdôvodnil aplikáciou článku 16 ods.1 CSP. Z poučenia napadnutého uznesenia takisto explicitne vyplýva, že súd aplikoval ustanovenia CSP. Keďže predmetné konanie mal súd dokončiť podľa doterajších predpisov, mal aplikovať príslušné ustanovenia OSP ako celku. V danom prípade s prihliadnutím na ustanovenie § 372y ods. 2 OSP mal súd postupovať podľa predpisov platných do dňa účinnosti zákona č. 438/2015 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Z toho vyplýva, že v tomto konaní musí súd postupovať výlučne podľa ustanovení OSP platných do 22.12.2015. Žiadne ustanovenie OSP v znení platnom do 22.12.2015 neumožňovalo súd rozhodnúť o vrátení zloženého preddavku na trovy konania podľa §141a OSP predtým právoplatnosťou rozhodnutia vo veci alebo rozhodnutia, ktorým sa končí konanie. Rozhodnúť o vrátení zloženého preddavku súd mohol jedine a výlučne podľa § 141a ods. 3 OSP a to až po právoplatnom skončení konania. Na vydanie predmetného uznesenia neboli splnené procesné podmienky. Názor súdu, že ustanovenie § 141a OSP už v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 194/2016 Z.z. stratilo účinnosť k 14.6.2016 a preto sa nemôže aplikovať, naráža na princíp zákazu retroaktivity v platnom právnom poriadku. Skutočnosť, že ustanovenie § 141a OSP stratilo k 14.6.2016 účinnosť a po 6 mesiacoch aj platnosť, nemá podľa jeho názoru vplyv na úkony, ktoré boli vykonané počas jeho platnosti a ani ich účinky nemôže automaticky zrušiť.

41. V tomto súdnom konaní žalobca - právnická osoba, ktorá je de facto úplne nemajetná, vymáha voči fyzickej osobe - žalovanému v 1. rade - peňažný nárok vo výške viac ako 2.400.000 eur s príslušenstvom. Doterajšie trovy len právneho zastúpenia, ktoré vznikli žalovanému v prvom rade, vysoko presahujú sumu niekoľko desiatok tisíc eur. Žalovanému takisto vznikla povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanie námietok vo výške ďalších 33 tisíc euro. Na vymoženie uvedenej sumy bolo proti žalovanému v prvom rade Justičnou pokladňou začaté exekučné konanie, čím bol fakticky žalovaný zbavený materiálnych prostriedkov na vedenie riadnej obhajoby v tomto konaní.

42. V prípade, že žalovaný v prvom rade bude nakoniec v tomto konaní úspešný a súd mu prizná náhradu trov konania, je evidentné, že žalobca ECO-ENERGIA CONSULTING s.r.o. mu nebude schopný zaplatiť súdom priznanú náhradu trov, nakoľko ide o nemajetný subjekt, ktorého jediným „majetkom“ je práve dubiózna pohľadávka účelovo vymáhaná od odvolateľa. Jedinou „zárukou“ aspoň čiastočného možného uspokojenia nárokov.

43. Žalovaný v prvom rade z vyššie uvedených dôvodov podal proti predmetnému uzneseniu odvolanie a to napriek nesprávnemu poučeniu súdu o jeho neprípustnosti. Keďže v danom prípade súd bol povinný postupovať podľa ustanovení OSP, tak v zmysle ustanovenia § 201 OSP môže účastník napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. V danom prípade nešlo o uznesenie, voči ktorému podľa § 202 ods. 3 OSP nie je prípustné odvolanie, t.j. voči napadnutému uzneseniu odvolanie prípustné je. Odvolateľ márne žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu. Prvostupňový súd sa rozhodol nepostúpiť odvolanie odvolaciemu súdu.

44. Ako vyplýva z jednotlivých častí odôvodnenia rozsudku, prvostupňový súd vykonal rozsiahle dokazovanie písomnými dôkazmi a svedeckými výpoveďami, resp. výpoveďami účastníkov. Žalovaný v prvom rade namietal, že v skutočnosti medzi ním a žalobcom nikdy žiadny záväzkový vzťah platne nevznikol, Zmluva o spolupráci uzavretá medzi ním a žalobcom bola len simulovaným právnym úkonom, na ktorý ho naviedol A. H., štatutárny zástupca žalobcu, ktorý sa tak chcel vyhnúť plneniu si svojich daňových povinností. Súd v rozpore so zisteným skutkovým stavom dospel k nesprávnemu záveru, že v prípade Zmluvy o spolupráci medzi žalovaným a žalobcom nešlo o simulovaný právny úkon, ale že táto

bola riadne a platne uzavretá v rámci ústavne zaručenej slobodnej vôle účastníkov súkromnoprávných záväzkových vzťahov. Súd zjavne nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a skutkový stav.

45. Z vykonaných dôkazov bolo zrejmé, že žalovaný v prvom rade odkúpil podiel na existujúcej fungujúcej spoločnosti SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o. od A.. H., ktorý požadoval za tento podiel protiplnenie 80 miliónov korún a na tomto protiplnení sa aj so žalovaným v prvom rade dohodli, spoločnosť ECO-ENERGIA CONSULTING s.r.o. bola založená výlučne a len v súvislosti s pripravovaným prevodom obchodného podielu A.. H. v spoločnosti SLOV-ENERGIA CONSULTING s.r.o., spoločnosť ECO-ENERGIA CONSULTING s.r.o. nikdy žiadny „projekt“, na ktorý mala dostať údajne peniaze od žalovaného v prvom rade nerealizovala a ani neplánovala realizovať, čo bolo preukázané jej účtovnými závierkami, zdanie fungovania uvedenej spoločnosti sa snažil žalobca vyvolať až potom, keď na príslušné skutočnosti v tomto konaní žalovaný poukázal, skutočným prijímateľom prostriedkov bol a aj mal byť A.. H., o čom svedčí aj to, že prvú splátku vo výške 10 miliónov slovenských korún, ktorú zaplatil žalovaný v prvom rade na účet žalobcu „akože“ z titulu Zmluvy o spolupráci, pán H. hneď použil na svoje vlastné osobné účely (zaplatil z nich svoj záväzok voči p. F.).

46. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný v prvom rade žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zmenil a rozhodol, že Zmenkový platobný rozkaz č.k. 1Zm 560/2012-39 zo dňa 30.7.2012 sa proti žalovanému v 1. rade ruší. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému v prvom rade náhradu trov konania vrátane trov jeho právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu vo výške určenej v písomnom vyhotovení tohto rozsudku v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

47. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia pojednávania pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený na úradnej tabuli súdu dňa 7.6.2019 podľa § 219 ods. 3 CSP. Po preskúmaní obsahu spisu a oboznámení sa s dôvodmi odvolania žalovaného v 1. rade dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

48. Žalovaný v 1. rade v odvolaní uviedol, že prvostupňový súd uznesením 1CbZm/168/2013-681 zo dňa 2.1.2017 rozhodol o vrátení preddavku na trovy konania, ktoré zložil žalobca vo výške 83.260 eur v zmysle ustanovenia §141a OSP, pričom žalovaný proti tomuto uzneseniu podal včas riadne odvolanie avšak súd v rozpore so zákonom aj zásadami spravodlivého procesu jednoducho odvolanie žalovaného 1/ úplne odignoroval. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že uvedené uznesenie bolo vydané dňa 2.1.2017 to znamená už za účinnosti Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CSP“). CSP taxatívne (na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku) ustanovuje, proti ktorým uzneseniam je odvolanie prípustné, pričom proti uzneseniu o vrátení preddavku CSP neustanovuje možnosť podania odvolania. Nie je však pravdou tak ako uvádza žalovaný, že súd mal predmetné konanie dokončiť podľa ustanovení OSP a to z dôvodu, že sa jedná o postup súdu o iných procesných otázkach. Súd prvej inštancie nerozhodol o zmenkovom platobnom rozkaze ale o vrátení preddavku, o ktorom sa rozhoduje v zmysle Civilného sporového poriadku. Ako už uviedol súd prvej inštancie za konanie o zmenkovom platobnom rozkaze nie je možné považovať každé konanie, v ktorom bol podaný návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu, ale len také, v ktorom bol zmenkový platobný rozkaz vydaný a do 1. júla 2016 nebol zrušený, resp. nenadobudol právoplatnosť. Na ostatné otázky, ktoré sa v súvislosti s rozhodovaním o zmenkovom platobnom rozkaze aj pred 1. júlom 2016 posudzovali len podľa všeobecnej procesnej úpravy, nie je dôvod aplikovať zákon, ktorý bol 1. júla 2016 zrušený. Vo všetkých tých otázkach, ktoré nie sú výslovne v § 175 OSP riešené, sa preto už postupuje podľa Civilného sporového poriadku.

49. Odvolací súd ku zistenému skutkovému a právnomu stavu, ktorý vyplynul z dokazovania súdu prvej inštancie podotýka, že súd prvej inštancie rozhodol správne keď sa rozhodol zmenkový platobný rozkaz č.k. 1Zm 560/2012-39 zo dňa 30.7.2012 sa proti žalovanému v 1. rade v platnosti a to z dôvodu, že vykonaným dokazovaním súdu prvej inštancie bolo preukázané, že pohľadávka žalobcu zo zmluvy o spolupráci nezanikla a nakoľko zmluva nebola simulovaná a za neplatnú ju nie je možné považovať ani z iných dôvodov uvedených v rozhodnutí súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd plne stotožňuje a na ktoré odkazuje.

50. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok ako aj v súvisiacom výroku o trovách podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

51. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v 1. rade v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

53. Uvedený rozsudok je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).